

47. Jag är en liten lilja

1. Jag är en liten lilja, som nyligen är utsprucken
bland allt detta ogräs, som ännu finnes kvar
Fåfänglighet och flärd,
de vill förföra mig
och snarorna de ligga så fördolda på min stig

2. Och lycklig är den flicka, som slipper till att tjäna
och som får vara hemma hos sin goda far och mor
Den lotten blev ej min,
jag får nu ta mig fram
Gud låte mig med äran få bära mitt namn

3. Men visorna de föra mig så mycket på min tunga,
Gud give att i världen var en fick sörja blott för sig
jag sörjer blott för mig
det räcker mig nog till,
och sedan får jag leva i världen som jag vill

/Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 47/